

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Първомай, 02.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЪРВОМАЙ, ПЪРВИ СЪДЕБЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Радина В. Хаджикирева

при участието на секретаря Венета Ж. Хубенова
като разгледа докладваното от Радина В. Хаджикирева Административно
наказателно дело № 20235340200141 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от Х. Ф. Е. В. против Електронен фиш Серия К № 7759387, издаден от ОДМВР – Пловдив, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба в размер на 50 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП. С Разпореждане № 305 от 07.11.2023 г. по АНД № 142/2023 г. по описа на РС Първомай съдът е обединил на основание чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 41, ал. 1 НПК настоящото производство с АНД № 142/2023 г. по описа на РС Първомай, образувано по жалба от Х. Ф. Е. В. против Електронен фиш Серия К № 7759592, издаден от ОДМВР – Пловдив, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба в размер на 50 лв. за нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбите се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на атакуваните електронни фишове (ЕФ). Жалбоподателят твърди, че било допуснато съществено процесуално нарушение в процедурата по ангажиране на административнонаказателната му отговорност чрез издаването на електронни фишове в нарушение на разпоредбата на чл. 39, ал. 4 ЗАНН. В тази връзка счита, че действащата нормативна уредба допускала контролните органи да съставят електронни фишове, когато налагат глоби в размер над 50 лв. Отделно от това, поддържа, че в един и същи ден, в един и същи час и минута, с едно и също МПС, на едно и също място, с използване на едно и също техническо средство за заснемане бил санкциониран с два електронни фиша за две нарушения, но с различна стойност на превишената скорост. Изразява становище, че принципът „non bis in idem“ забранявал кумулирането както на процедури за търсене на отговорност, така и на санкции, които имат наказателноправен

характер, за същото деяние и срещу същото лице. По тези съображения моли електронните фишове да бъдат отменени.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Приложено е писмено становище, в което са изложени съображения за правилност и законосъобразност на електронните фишове, като се прави искане същите да бъдат потвърдени.

Съдът, като съобрази доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

Жалбите са подадени от Х. Ф. Е. В., спрямо когото са наложени административните наказания, следователно от лице с надлежна процесуална легитимация. Административнонаказващият орган (АНО) не разполага с разписка за датата на връчване на екземпляри от електронните фишове на жалбоподателя, поради което жалбите следва да се приемат за своевременно подадени, тъй като не се доказва срокът за обжалване въобще да е започнал да тече спрямо жалбоподателя.

От фактическа страна съдът установи следното:

На 27.06.2023 г. в 14:13 ч. в гр. Първомай, ул. „Цариградска“ до номер 100 било заснето извършено нарушение за скорост с МПС – товарен автомобил „Мерцедес Спринтер 415 ЦДИ“ с рег. № *** установено с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1 № 120CCE0, като при въведено ограничение на скоростта в населено място от 50 км/ч и отчетен толеранс на измерената скорост от – 3 км/ч в полза на водача, била установена скорост от 64 км/ч или превишаване на разрешената скорост с 14 км/ч. Собственик на регистрираното моторно превозно средство е „Даун Криейтърс“ АД, а негов законен представител е жалбоподателят Х. Ф. Е. В..

Впоследствие, след установяване собствеността на автомобила срещу жалбоподателя Х. Ф. Е. В. в качеството му на законен представител на юридическото лице собственик на автомобила били издадени два електронни фиша, както следва: Електронен фиш Серия К № 7759387, в който било отразено, че горепосоченият автомобил се движел със скорост 64 км/ч, т. е. с превишение 14 км/ч, като му било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП; Електронен фиш Серия К № 7759592, в който било отразено, че същият автомобил се движел със скорост 61 км/ч, т. е. с превишение 11 км/ч, като му било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Описаната фактическа обстановка се установява от приложените към административнонаказателната преписка доказателства – снимкови материали, справки за собственост на МПС с рег. № *** Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, Протокол от проверка № 112-СГ-ИСИС/14.09.2022 г., Протокол за използване на АТСС рег. № 325р-5291/27.06.2023 г., справки АИС АНД, Заповед № 317з-11675/31.12.2021 г. на Директора на ОД на МВР – Пловдив, Заповед № 8121з-172 от 29.02.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, писмо от Център за специализация и професионална подготовка – Пазарджик от 03.06.2022 г., Ръководство за работа със СПУКС от потребителите-оператори за техническо средство видеокамера модел: ARH CAM S1, както и от постъпилото писмо от Община Първомай.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Обжалваният ЕФ Серия К № 7759387 е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДВП за задължителните реквизити на съдържанието му. В същия са посочени: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението (ОДМВР – Пловдив), мястото (гр. Първомай, ул. „Цариградска“ до номер 100), датата (27.06.2023 г.), точният час на извършване на нарушението (14:13 ч.), регистрационният номер на МПС (***), собственикът, на когото е регистрирано превозното средство (Х. Ф. Е. В. като законен представител на „Даун Криейтърс“ АД), описание на нарушението (управление на товарен автомобил с установена скорост 64 км/ч, при ограничение 50 км/ч и превишена стойност на скоростта 14 км/ч), нарушената разпоредба (чл. 21, ал. 1 ЗДВП), размерът на глобата (50 лв.), срокът, сметката и начините за доброволното ѝ заплащане.

В случая, както беше посочено по-горе, е налице административно нарушение, установено с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1 № 120CCE0. В тази връзка е ноторно и служебно известно на настоящия състав, че използваният по делото тип ATCC ARH CAM S1 представлява преместваемо устройство, което се разполага от контролния орган на пътното платно върху т. нар. „триножник“ – преносима поставка с три крака, което е видно и от приложения по делото снимков материал на разположението на автоматизираното техническо средство. Посоченото изключва същото да е „трайно прикрепено“ към земята, а следва да се приеме, че има характер на временно разположено на участък от пътя, т. е. явява се „мобилно“ по своя характер. Съгласно Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата издаването на електронен фиш за налагане на административни санкции за нарушения на чл. 21, ал. 1 и ал. 2 ЗДВП вече е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, каквато е и системата в настоящия случай. От посоченото се установява, че ЕФ Серия К № 7759387, съотнесен към времето на извършеното нарушение, е законосъобразно издаден въз основа на заснето нарушение от мобилна система за контрол.

Съгласно цитираната по-горе Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., за да е законосъобразно използването на мобилно средство за видеоконтрол, следва да са налице следните условия: използваното техническо средство да е от одобрен тип и да е вписано в регистъра на Българския институт по метрология; техническото средство да е преминало през надлежна метрологична проверка; автоматизираното техническо средство да е използвано съгласно инструкцията на производителя и изискванията, посочени в удостоверение за одобрен тип; да са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., като надлежно е попълнен Протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система.

В случая от приобщените доказателства се изяснява, че техническото средство е одобрен тип за измерване съгласно Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 от 07.09.2017 г. със срок на валидност до 07.09.2027 г. Същото е преминало през надлежна метрологична проверка, което се установява от приложения по делото Протокол от проверка № 112-СГ-ИСИС/14.09.2022 г., като е със знак за проверка 00102 и е с положени защитни стикери.

Спазени са и изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., за което е попълнен протокол за използване на АТСС. В него са посочени видът АТСС и неговият номер, което съответства на снимковия материал и

отбелязването във фиша, датата на ползването му, точното местоположение, ограничението на скоростта на заснеманата отсечка, посоката на задействане на АТСС, неподвижността на режима на измерване, началото и края на работата по час и минута и броят на установените нарушения, в който промеждутък е и процесното изображение, станало основание за издаване на електронен фиш Серия К № 7759387. Отражено е, че АТСС е разположено и настроено съгласно изискванията за обслужване на производителя и нормативните преписания, като е положен подпис на служителя, боравил с него. При кумулативното спазване на всички тези изисквания съдът намира, че съществуват достатъчно гаранции, че измерванията на техническото средство са точни и не са налице изкривявания, дължащи се на неправилен монтаж или експлоатация. При наличие на надлежно попълване се смята до доказване на противното, че всички нормативни и технически изисквания са спазени и са налице достатъчно гаранции за точност на измерването.

Видно от изпратеното от Община Първомай писмо поземлен имот с идентификатор 59080.800.895 с административен адрес: гр. Първомай, ул. „Цариградска“ № 100, попада в рамките на населеното място по смисъла на § 6, т. 49 от ДР на ЗДвП.

С оглед всичко изложено и на базата на събраните по делото доказателства съдът намира за установено, че действително на датата и мястото, отразени в ЕФ Серия К № 7759387, при управление на товарен автомобил „Мерцедес Спринтер 415 ЦДИ“ с рег. № *** е превишена максимално допустимата по закон скорост за управление на МПС в населено място. Това се потвърждава и от приложения към административната преписка снимков материал, който съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП е вещественно доказателствено средство. На посочената снимка еднозначно е разпознат процесният товарен автомобил с рег. № *** който е и единственото МПС, виждащо се в кадър. Техническото средство, с което е установено нарушението, оперира с лазерен лъч и е снабдено с вградена система за разпознаване в реално време на номера на МПС, движещи се с превишена скорост, които се разпознават от системата без човешка намеса. След заснемане на нарушението данните за същото и за МПС, с което е допуснато превишението на скоростта, се съхраняват в паметта на техническото средство и въз основа на тях се издава електронният фиш. По тези съображения съдът намира за категорично доказано, че установената с автоматизираното техническо средство скорост е на посочения в ЕФ автомобил. Налице е съответствие между отразените в електронния фиш и снимковия материал съществени реквизити – време, място, превозно средство и скоростта му на движение, идентифициращи конкретното деяние. В случая ЕФ коректно е издаден по отношение на Х. Ф. Е. В. като законен представител на юридическото лице, чиято собственост е процесното МПС, доколкото от данните по делото не се установява последният да се е възползвал от възможността по чл. 189, ал. 5 ЗДвП.

Правилно нарушението е квалифицирано под материалната норма на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като същото е ясно и точно описано. Поради това съдът приема, че безспорно жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, тъй като е превишил ограничението на скоростта от 50 км/ч в населено място, управлявайки процесното МПС с 14 км/ч повече от законово позволеното.

В случая е приложена и коректната санкционна норма – чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП, а наложената санкция кореспондира със законоустановения размер – 50 лв., при превишаване на нормативно предвидената скорост в населено място от 11 до 20 км/ч. Наложена глоба е във фиксиран размер, който не може да бъде редуциран от съда.

За пълнота на изложението съдът намира за необходимо да отбележи, че е неоснователен доводът на жалбоподателя за незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш, поради неспазване на процесуалния ред за налагане на глобата, тъй като фишът бил издаден в нарушение на чл. 39, ал. 4 ЗАНН. Съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш. Според разпоредбата на чл. 85а ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за административнонаказателния процес при нарушения, установени с техническо средство или система съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН, се прилагат разпоредбите на Закона за движението по пътищата. С оглед тази законова делегация, пряко приложима е разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, съгласно която при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Отделно от това, нормата на чл. 189, ал. 14 ЗДвП в актуалната редакция е по-нов закон от чл. 85а ЗАНН, уреждащ същия кръг обществени отношения, поради което следва да се приеме, че мълчаливо я дерогира. В този смисъл, след измененията на чл. 189, ал. 14 ЗДвП, не съществува съмнение, че ЗДвП се явява специален закон спрямо ЗАНН досежно материята на ЕФ, както и че забрана за издаване на ЕФ на стойност до 50 лева не произтича нито от чл. 39, ал. 4 ЗАНН, нито от специалния закон – ЗДвП, който в нито една своя разпоредба не ограничава възможността да се издават ЕФ в зависимост от размера на налаганата глоба.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че от съвкупната оценка на доказателствения материал безспорно се доказва вмененото на жалбоподателя нарушение, при спазена процедура по неговото установяване и законосъобразното съставяне на процесния ЕФ Серия К № 7759387.

Що се отнася до последващия издаден електронен фиш Серия К № 7759592, съдът счита, че подлежи на отмяна поради опорочена процедура по образуване на административнонаказателното производство, тъй като спрямо жалбоподателя вече е бил издаден ЕФ Серия К № 7759387 за същото по вид нарушение. В случая е нарушен съществуващият наказателноправен принцип „non bis in idem“, доколкото е налице идентичност на извършеното нарушение, описано в ЕФ серия К № 7759387 и ЕФ серия К № 7759592. В тази връзка се констатира съвпадение на съществени елементи на правонарушението от гледна точка на конкретните условия на време, място, обстановка при осъществяване на деянието. Електронният фиш по своето правно значение е приравнен едновременно на акта за установяване на административното нарушение и наказателното постановление по ЗАНН. С издаването на ЕФ едновременно се образува административнонаказателно производство срещу конкретно лице и се налага административно наказание за описаното в него изпълнително деяние – действие или бездействие. В конкретния случай административнонаказващият орган неправилно е образувал две административнонаказателни процедури срещу едно и също лице за едно и също нарушение. Съгласно разпоредбата на чл. 24, ал. 1, т. 6 НПК, приложима в производството по дирене на отговорност по административнонаказателен ред, не се образува наказателно производство, а образуването се прекратява, когато спрямо същото лице за същото престъпление има незавършено наказателно производство,

влязла в сила присъда, постановление или влязло в сила определение или разпореждане за прекратяване на делото. Прилагането на посочения принцип се обуславя от идентичността в предмета на образуваните административнонаказателни производства, който предмет, определен от вида на извършеното нарушение и нарушителя, се очертава от АУАН (в случая от ЕФ). В тази насока е необходимо да се съобрази, че когато спрямо едно и също лице за едно и също деяние са налице две висящи процедури с наказателен характер, като никоя от тях не е все още приключила с влязъл в сила акт – следва на основание чл. 24, ал. 1, т. 6, предл. 1 НПК да бъде прекратена по-късно образуваната процедура, поради наличие на незавършило наказателно производство. Ако по някаква причина обаче двете производства продължат паралелното си развитие и едно от тях приключи с влязъл в сила акт, следва на основание класическия принцип „non bis in idem“ да бъде прекратено производството, което все още е висящо, независимо кое производство е образувано първо (така ТР № 3/2015 г., ОСНК на ВКС). Вземайки предвид изложеното, съдът намира, че в случая е налице противоречие с установената в чл. 24, ал. 1, т. 6 НПК забрана за образуване на повече от едно производство, спрямо едно и също лице, за същото противоправно деяние, която забрана е действаща и в административнонаказателния процес. При това положение издаването на процесния ЕФ Серия К № 7759592 (втори по ред) се явява в пряко противоречие с установената в чл. 24, ал. 1, т. 6 НПК забрана. Тълкуването на посочената по-горе норма на НПК налага извод, че при наличието на висящо производство, второ производство поначало не следва да се образува, а ако все пак е образувано, следва да се прекрати, като на наказващия орган не е предоставена възможност за избор в това отношение. Поради това образуването на ново административнонаказателно производство срещу същото лице, на същото основание е недопустимо, в какъвто изричен смисъл е цитираната по-горе императивна разпоредба на НПК. Предвид изложеното, незаконосъобразно е било самото съставяне на втори ЕФ за вече установено деяние, като развилата се въз основа на него процедура по санкционирането на същото представлява едно изначално опорочено производство, проведено при съществено нарушение на процесуалните правила, което обуславя незаконосъобразност на издадения ЕФ Серия К № 7759592. В случая без значение е, че на снимката към ЕФ Серия К № 7759387 установената скорост е 64 км/ч, а на снимката към ЕФ Серия К № 7759592 – 61 км/ч. Това е така, тъй като съгласно Ръководството за работа със СПУКС от потребителите-оператори за техническо средство видеокamera модел: ARH CAM S1, всяко регистрирано нарушение е съпроводено от пет поредни снимки на камерата. Доколкото снимките са направени през определен интервал от време (в случая около 4 секунди), докато автомобилът е преминавал, е напълно логично водачът да е променил скоростта на движение, като това е било отчетено от техническото средство.

Поради всичко изложено и тъй като в настоящата хипотеза от номерата на двата ЕФ се установява, че ЕФ Серия К № 7759387 е издаден преди ЕФ Серия К № 7759592, към момента на съставяне на последния за административнонаказващия орган е била налице забраната на чл. 24, ал. 1, т. 6, предл. 1 НПК поради наличие на вече висящо производство за същите факти срещу същото лице. Всичко това мотивира съда да отмени изцяло ЕФ Серия К № 7759592 като незаконосъобразен. Изложеното обаче не може по никакъв начин да рефлектира върху законосъобразността на ЕФ Серия К № 7759387 и същият като правилно и законосъобразно постановен следва да бъде потвърден.

По отношение на разноските:

С оглед изхода от спора право на разноски имат и двете страни. Поради потвърждаването на първия електронен фиш на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредба за правната помощ съдът определя на въззиваемата страна размер на възнаграждението за юрисконсулт в минималния такъв от 80 лв. Размерът съдът съобрази с фактическата и правна сложност на делото, както и с оглед обема на извършената юрисконсултска защита. Предвид отмяната на втория електронен фиш съобразно разпоредбите на чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3, вр. чл. 36, ал. 2 ЗАдв на процесуалния представител на жалбоподателя – адв. Ц., следва да се определи възнаграждение за осъществената правна помощ. С оглед разпоредбите на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 01.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения същото следва да бъде в размер на 400 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, РС Първомай

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш Серия К № 7759387, издаден от ОДМВР – Пловдив, с който на Х. Ф. Е. В., роден на 16.06.1961 г., ЛНЧ: *****, гражданин на Белгия, адрес: ***, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

ОТМЕНЯ Електронен фиш Серия К № 7759592, издаден от ОДМВР – Пловдив, с който на Х. Ф. Е. В., роден на 16.06.1961 г., ЛНЧ: *****, гражданин на Белгия, адрес: ***, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Х. Ф. Е. В., роден на 16.06.1961 г., ЛНЧ: *****, гражданин на Белгия, адрес: ***, да заплати на ОДМВР – Пловдив, с административен адрес: ***, сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

ОСЪЖДА ОДМВР – Пловдив, с административен адрес: ***, да заплати на адв. Т. Ц. Ц. от Софийска адвокатска колегия на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗАдв сумата от 400 лв. за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Пловдив в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

РХ/ВХ

Съдия при Районен съд – Първомай: _____ п _____